

Prof. dr hab. inż. Ewa Babicz Zielińska
Wyższa Szkoła Zdrowia w Gdańsku
Ul. Pelplińska 7
80-335 Gdańsk

Biuro Rady Awansów Naukowych	
Wpływ	11-05-2021
Załącznik	DF / 2021 / A / 4

gł

RECENZJA W POSTĘPOWANIU HABILITACYJNYM DR INŻ. PAULINY MALINOWSKIEJ

Niniejsza recenzja wykonana została w związku z powołaniem mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Pauliny Malinowskiej, która ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w zakresie dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, prowadzonym przez Radę Awansów Naukowych UEP (pismo Przewodniczącej Rady Awansów Naukowych UEP prof. dr hab. Barbary Jankowskiej z dnia 1.04.2021 r.)

Recenzja została sporządzona zgodnie z wytycznymi Rady Doskonałości Naukowej.

Podstawowe dane o kandydacie

Dr inż. Paulina Malinowska jest absolwentką Wydziału Chemii Politechniki Poznańskiej, którą ukończyła w roku 2002. W latach 2002-2011 pracowała jako wykładowca chemii kosmetycznej w Policealnym Studium Kosmetycznym w Poznaniu. Pracę doktorską pt. „Aktywność przeciwutleniająca ekstraktów roślin stosowanych” wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. H. Szymusiaka obroniła w roku 2009. W 2010 rozpoczęła pracę w Katedrze Technologii i Ochrony Środowiska na Wydziale Towaroznawstwa w Uniwersytecie Ekonomicznym (UE) w Poznaniu na stanowisku asystenta, a następnie od 2011 do 2020 zatrudniona była na stanowisku adiunkta. Od marca 2020 roku pracuje w charakterze starszego wykładowcy w Instytucie Nauk o Jakości, UE w Poznaniu.

Ukończyła trzy rodzaje studiów podyplomowych: z zakresu marketingu strategicznego na rynku farmaceutycznym, kosmetologii oraz Podyplomowe Studium Pedagogiczne. W trakcie pracy zawodowej ukończyła kilkanaście kursów podnoszących kwalifikacje, uzyskując odpowiednie certyfikaty i zaświadczenia.

Przedstawienie informacji o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego, w tym obowiązujących kryteriach oceny

W dniu wszczęcia postępowania habilitacyjnego obowiązywały przepisy Ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” opublikowane w Dz. U. 2018 poz. 1668. Zgodnie z nimi, stopień doktora habilitowanego można nadać osobie, która posiada stopień doktora; posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące

znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej, między innymi, jeden cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B, przy czym może to być część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego

Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Jako swoje osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wniosku, Habilitantka przedstawiła monografię pt. „Jakość dermokosmetyków w ocenie konsumentów i ekspertów”, wydaną w 2020 r. przez wyd. UEP. Recenzentami monografii byli prof. dr hab. Henryk Mruk i prof. dr hab. inż. Radosław Wolniak.

Monografia liczy 268 stron (w tym 203 strony bez trzech załączników, spisu literatury, rysunków i tabel, streszczeń). Podzielona jest na siedem rozdziałów oraz nienumerowane: wprowadzenie oraz podsumowanie. Monografia zawiera 166 pozycji (w tym tylko 53 pozycje to artykuły w czasopiśmie, pozostałe to strony internetowe, akty prawne, książki), 38 rysunków i 67 tabel.

We wstępie habilitantka uzasadnia wybór tematyki badawczej, określa problem badawczy, a następnie na tej podstawie formułuje cel główny, cele szczegółowe (siedem) oraz cztery hipotezy badawcze. Co szczególnie ważne, autorka twierdzi, że zasadniczym celem pracy, a więc przewidywanym istotnym osiągnięciem badawczym, jest zidentyfikowanie i ocena różnicy w jakości dermokosmetyków w porównaniu do kosmetyków, przy uwzględnieniu cech produktów, oczekiwań i decyzji zakupowych konsumentów oraz opinii eksperckich.

Pierwsze dwa rozdziały stanowią obszernie przedstawienie dotychczasowego stanu wiedzy dotyczącego problematyki pracy. Rozdział pierwszy omawia znaczenie jakości produktu, w tym podaje różnorakie definicje jakości produktu, dyskutuje różnice pojęcia jakości przez producenta i konsumenta, charakteryzuje cechy jakościowe produktów kosmetycznych i ich metody badań. Drugi z kolei rozdział przedstawia rynek dermokosmetyków w Polsce, rozpoczynając od pojęcia dermokosmetyku, uwarunkowań funkcjonowania rynku oraz komunikacji marketingowej w tym obszarze. Pozytywnie oceniając aktualność tego przeglądu, sposób ujęcia i wartość merytoryczną, dostrzegam jednak pewne bardziej lub mniej istotne nieścisłości i uogólnienia.

Pewnym niedociągnięciem jest, w mojej opinii, nieprecyzyjne definiowanie pojęć: preferencja, pożądalność i akceptacja (str. 32), przez co mogą być one różnie interpretowane. „*Preferencja*” określana jest jako stopień lubienia lub nielubienia (stopień pożądalności) produktu niezależnie od sytuacji, kiedy się go spożywa. Badania preferencji odwołują się więc do wyobrażeń konsumenta o produkcie. „*Akceptacja*” jest określana jako stopień lubienia lub stopień pożądalności cech sensorycznych (np. najbardziej pożądanym zapach czy smak) konkretnego produktu lub

jego próbki. "Pożądalność" jest więc miarą preferencji okazywanej w stosunku do nazwy produktu oraz akceptacji, którą odnosi się do cech sensorycznych produktu (Babicz-Zielińska i in. 2008; Baryłko-Pikielna, Matuszewska 2009; Cardello 1996).

Ponadto, terminy: „ocena organoleptyczna” i „ocena sensoryczna” (str. 30) oznaczają to samo: w obu przypadkach jest to ocena przeprowadzana przy wykorzystaniu zmysłów. Ocena konsumencka jest oceną hedoniczną (subiektywną), ocenia się rodzaj wrażenia i jego stopień lubienia (pożądalność); ocena ekspercka jest oceną analityczną (obiektywną), gdzie ocenia się rodzaj wrażenia i jego natężenie (Baryłko-Pikielna 1998).

Zbyt ogólne jest twierdzenie, jakoby jakość była najbardziej istotnym czynnikiem wyboru (str. 25), co zresztą autorka sama stwierdza w badaniach. Autorka pisze, że to sami producenci decydują o tym, czy dany produkt będzie lekiem, czy kosmetykiem, tymczasem jednak w tym pierwszym przypadku procedury dopuszczenia do obrotu są o wiele bardziej kosztowne i czasochłonne, więc rzadko który producent decyduje się na taki krok. Pisze Habilitantka także, powołując się zresztą na źródła, iż producentom kosmetyków nie wolno nadmieniać o właściwościach leczniczych produktu, ale dalej wielokrotnie stwierdza, iż kosmetyki mają często działanie antybakteryjne, przeciwwirusowe, czy grzybobójcze, zatem wspomagają one proces leczenia lub nawet zastępują go; czy zatem jest to łamanie prawa, czy jego niedoskonałość?

Rozdział trzeci poświęcony jest analizie problemu tzw. produktów z pogranicza na przykładzie komunikacji marketingowej dermokosmetyków. Najbardziej jego istotną część to badanie własne, polegające na analizie oświadczeń znajdujących się na opakowaniach łącznie czternastu dermokosmetyków i kosmetyków, co było pierwszym szczegółowym celem pracy. Autorka wykazała dosyć daleko idącą spójność między deklarowanymi składnikami aktywnymi i składem analizowanych produktów, potwierdzenie przez deklaracje marketingowe własności użytkowych badanych produktów, spójność wewnętrznej komunikacji marketingowej w zakresie grupy docelowej, działania i skuteczności produktu względem określonej docelowej grupy konsumentów. Niewątpliwie Habilitantka osiągnęła zakładany cel, jakim była ocena produktów z pogranicza (produkty o cechach i kosmetyków, i leków) na przykładzie komunikacji marketingowej produktów. Nie prowadząc jednak badań analitycznych składu nie można twierdzić z całą stanowczością, że skład chemiczny produktu odpowiada deklaracji lub że deklaracje marketingowe potwierdzają rzeczywiste własności użytkowe. Jest natomiast prawdą, że dla analizowanych produktów pozostałe korelacje są faktem, a więc istnieje spójność między deklarowanym składem i oczekiwanymi efektami.

Rozdział czwarty prezentuje wyniki analizy oferty rynkowej producentów dermokosmetyków i kosmetyków przeciwtrądzikowych. Omawia formy fizykochemiczne dermokosmetyków i kosmetyków przeciwtrądzikowych, w sumie aż 275 produktów. Ważniejsze spostrzeżenia autorki to występowanie na rynku znacznie bardziej zróżnicowanej oferty dermokosmetyków w porównaniu z drugą badaną grupą, przy czym wśród pierwszych przeważają preparaty do codziennej pielęgnacji skóry o wysokim stężeniu składników aktywnych (skąd jednak dane o stężeniach, skoro autorka nie dokonała analizy chemicznej, a ulotka nie zawsze takie dane podaje?)

zapewne chodzi o liczbę składników aktywnych), wśród drugich natomiast - preparaty oczyszczające.

W drugiej części rozdziału Habilitantka dokonuje analizy obecności i ilości składników aktywnych w obu grupach produktów na podstawie informacji na opakowaniu. Stwierdza ona, że w składzie dermokosmetyków przeważają pojedyncze substancje aktywne, przede wszystkim kwas salicylowy i jego pochodne, występują jednak także hydroksykwasy, liczne witaminy, sole cynku i inne. Mniej popularne są surowce pochodzenia mineralnego, oleje, ekstrakty roślinne, algi i grzyby. Jakościowo skład kosmetyków przeciwtrądzikowych nie jest zbyt różny, zaś odmienność Habilitantka dostrzega w większej popularności kwasów owocowych i surowców nawilżających w dermokosmetykach, przy podobnym poziomie składników kojących oraz witamin w obu grupach. Słusznie stwierdza, że dermokosmetyki są proponowane głównie jako preparaty oczyszczające (złuszczające, odblokowujące pory), zaś kosmetyki przeciwtrądzikowe jako substancje łagodzące podrażnienia skóry. To istotna różnica oparta na bardzo dużej grupie produktów oraz identyfikacji około dwustu składników. Tym samym autorka osiąga drugi szczegółowy cel pracy, jakim była analiza rynku, wzbogacając swoje opracowanie o istotne porównanie obu grup.

Rozdział piąty omawia rolę jakości w procesie zakupu (raczej wyboru) dermokosmetyków w aptece zamiast kosmetyku w drogerii. Badania własne, tu omówione, zostały wykonane metodą indywidualnego wywiadu bezpośredniego z 533 respondentkami, a zatem badana grupa była istotnie duża, metoda badania właściwa, dobór nielosowy celowy, otrzymane wyniki można zatem traktować jako odzwierciedlające postawy kobiet w Polsce (tylko one były podmiotem badań). Habilitantka stwierdziła, że pięć najważniejszych determinantów wyboru dermokosmetyku to wysoka skuteczność, wysoka jakość, niska zawartość niepożądanych substancji (alergeny, konserwanty), wysoka zawartość substancji aktywnych, brak reakcji alergicznych. Drugie badanie dotyczyło natomiast preferencji konsumenckich w wyborze marki kosmetyku, a ściślej, czym się kierują kobiety przy wyborze danej marki. Pierwsze czynniki wyboru to cechy i właściwości produktu, postrzegana jakość produktu, przyzwyczajenie, zalecenie dermatologa lub kosmetyczki oraz jako piąty czynnik - cena. Wyniki badań interpretowano w odniesieniu do cech socjodemograficznych respondentek, choć brak wykresów lub tabel bardzo utrudnia zrozumienie wzajemnych korelacji. Ostatnia część tego rozdziału poświęcona została roli jakości w procesie zakupu dermokosmetyków w zależności od wspomnianych cech socjodemograficznych oraz czynników wyboru. Między innymi, respondentki przekonane o wyższej jakości dermokosmetyku sprzedawanego w aptece kierowały się przy wyborze właśnie postrzeganą jakością, jak też ceną. Rozdział prezentuje w sposób wyczerpujący szczegółowe cele czwarty i piąty, postawione na wstępie pracy.

Rozdział szósty poświęcony jest badaniu czynników określających jakość dermokosmetyków. Zawiera on konsumencką i ekspercką ocenę jakości dermokosmetyków, porównywane następnie ze sobą. Obiektem badań były czynniki określające jakość. W opinii konsumentek były to przede wszystkim: brak niepożądanych reakcji skóry, bezpieczeństwo dla zdrowia, skuteczność pielęgnacji

skóry problemowej, brak potencjalnych alergenów, zawartość składników aktywnych i zgodność właściwości pielęgnacyjnych z deklaracją zawartą na opakowaniu. Określono korelację między deklarowanymi cechami i cechami socjodemograficznymi stwierdzając, że wiele z tych ostatnich korelowało z czynnikami charakteryzującymi jakość w sposób dość zróżnicowany. Wykonano także badanie sugerujące, że konsumentki przekonane o wyższej jakości dermokosmetyków przypisywały istotne znaczenie marce produktu oraz nieco mniejsze znaczenie – brakowi reakcji skóry, zawartości składników aktywnych i brakowi alergenów. Sporządzono także mapę percepcji dla ocen poszczególnych czynników określających jakość dermokosmetyków w zróżnicowanych grupach konsumentek.

W tym samym rozdziale wykonano także podobne badania, ale w grupie ekspertów, także metodą wywiadu indywidualnego. Wykazały one, że zdecydowana większość ekspertów jest przekonana o istotnej różnicy między dermokosmetykiem i kosmetykiem; do najważniejszych cech różnicujących dermokosmetyki i kosmetyki eksperci zaliczają rekomendacje dermatologów lub placówek badawczych, mniejszą zawartość potencjalnych alergenów, szerszy zakres badań aplikacyjnych lub klinicznych. Zaproponowano podział badanych cech dermokosmetyku na cztery skupienia, jak też mapę percepcji dla ocen istotności cech dermokosmetyków w zróżnicowanych pod względem opinii grupach ekspertów. Czynniki określające jakość wg ekspertów to przede wszystkim: skuteczność pielęgnacji, bezpieczeństwo dla zdrowia, właściwości pielęgnacyjne zgodne z deklaracją producenta, brak niepożądanych reakcji skóry. Podsumowując stwierdzono, że opinie na temat aż siedmiu z trzynastu czynników determinujących jakość dermokosmetyków różniły się istotnie w grupach konsumentek i ekspertów.

Ostatni rozdział prezentuje wyniki badań jakości sensorycznej dermokosmetyków i kosmetyków. W pierwszym etapie badania zostały wykonane przez panel ekspercki, w drugim zaś przez niewyszkolone konsumentki. W grupie eksperckiej, stosując ślepe testy, wykazano, że istnieją statystycznie istotne korelacje między ogólną oceną jakości dermokosmetyków, a sześcioma z dwunastu cech sensorycznych (jednolitość, efekt poduszki, konsystencja, kleistość, wygładzenie i matowienie). W przypadku kremów do cery przeciwtrądzikowej takie korelacje obserwowano dla siedmiu cech, podobnych jak dla dermokosmetyków; zabrakło tu jedynie efektu poduszki, natomiast pojawiły się rozproszczenie i tłustość. Lepiej oceniano, porównując dermokosmetyki z kosmetykami, jednolitość, przyczepność, konsystencję i rozproszczenie. W ocenie konsumenckiej, przeprowadzonej w grupie 100 kobiet w wieku 16-45 lat, wykazano, że dermokosmetyki były wyżej cenione od kosmetyków w pożądalności cech takich jak rozproszczenie i matowienie. Niemal wszystkie wyróżniki sensoryczne miały istotny wpływ na ich ocenę przez konsumentki. Badano także zależność między zwyczajami zakupowymi i oceną dermokosmetyków i kosmetyków, między najczęściej kupowanymi markami kremów i ich oceną (stopniem pożądalności wybranych cech), a także związek między opinią na temat idealnych cech kremu matującego i stopniem jego akceptacji. Wreszcie porównano oceny eksperckie i konsumenckie jakości sensorycznej dermokosmetyków i kosmetyków identyfikując wyróżniki, podobne zresztą w obu grupach, które wpływały na ocenę obu

grup produktów. Habilitantka wykonała więc bardzo szerokie badania, stosując wiele zmiennych i testów.

Podsumowanie wskazuje na osiągnięcie wszystkich założonych celów szczegółowych oraz weryfikację postawionych hipotez. Kończą je trafnie sformułowane zalecenia dla firm kosmetycznych w zakresie zarządzania jakością i komunikacją marketingową oferowanych dermokosmetyków.

Oceniając przedstawioną monografię stwierdzam, że praca stanowi istotne osiągnięcie w zarządzaniu jakością w segmencie dermokosmetyków. Badania prezentowane w pracy są bardzo liczne i szczegółowe, a wyniki statystycznie zweryfikowane. W szczególności za istotnie cenne uznaję: ocenę deklaracji dotyczących produktów w aspekcie ich zgodności z definicją kosmetyku oraz rozróżnienia między dermokosmetykami i kosmetykami; dogłębną analizę oferty polskiego rynku w obszarze dermokosmetyków i kosmetyków przeciwtrądzikowych; identyfikację cech różnicujących obie grupy produktów w opiniach ekspertów i konsumentów; identyfikację determinant zakupu dermokosmetyków w aptekach oraz ich związku z cechami społeczno-demograficznymi konsumentek; określenie ważkości czynników determinujących jakość dermokosmetyków w opinii ekspertów i konsumentek; pokazanie różnic w ocenie jakości sensorycznej dermokosmetyków przez ekspertów i konsumentki; sformułowanie zaleceń dotyczących poprawy sposobu zarządzania jakością w aspekcie komunikacji marketingowej z klientem.

Sposób prezentacji wyników oraz jego krytyczna analiza, wskazuje na dużą dojrzałość naukową autorki oraz umiejętność poruszania się w omawianym obszarze wiedzy. Monografia ma także duże znaczenie praktyczne; dostarcza ważnych informacji producentom dermokosmetyków, umożliwiając im dostosowanie oferty do potrzeb i oczekiwań konsumentów.

Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze po uzyskaniu stopnia doktora

Realizowana przez Habilitantkę tematyka badawcza koncentrowała się wokół czterech obszarów, związanych z jakością produktów.

Pierwszy z nich to badania aktywności przeciwutleniającej surowców naturalnych, szczególnie handlowych ekstraktów roślinnych i oszacowanie ich wpływu na zapewnienie stabilności oksydacyjnej produktów kosmetycznych. Badania te stanowiły kontynuację prac prowadzonych przed uzyskaniem stopnia doktora. Kandydatka wykazała, że handlowe ekstrakty roślinne dostępne na rynku charakteryzują się zmiennym składem chemicznym i związaną z tym aktywnością substancji czynnych, co ma wpływ na jakość otrzymywanych kosmetyków. Wyniki badań mają znaczenie aplikacyjne, zwłaszcza przy projektowaniu receptur emulsji i olejków kosmetycznych. Wyniki uzyskanych badań publikowane były w czasopiśmie naukowych jak *Journal of Cosmetic Science*, *European Journal of Lipid Science and Technology* czy *Polish Journal of Commodity Science*, a także w 9 rozdziałach w monografiach oraz 10 doniesieniach na konferencjach naukowych.

Drugi obszar zainteresowań naukowych Habilitantki to projektowanie receptur multifunkcyjnych kosmetyków o wysokiej jakości sensorycznej zgodnie z trendami na rynku kosmetyków i dermokosmetyków. W ramach badań własnych Habilitantka

przeprowadziła analizę trendów na rynkach dotyczących składników aktywnych oraz form fizykochemicznych oferowanych przez producentów dermokosmetyków i kosmetyków do wielu rodzajów cer z problemami. Efektem tego pierwszego etapu było 14 publikacji w czasopiśmie naukowych, jeden rozdział w monografii oraz dwa wystąpienia na konferencjach naukowych. Wykonała Ona także badania stabilności oksydacyjnej oraz analizy sensoryczne (cztery artykuły, rozdział w monografii i referat konferencyjny) zmierzające do uzyskania nowych receptur stabilnych mikrobiologicznie i fizykochemicznie, właściwych do cery dojrzałej, naczynkowej, wrażliwej, atopowej, z trądzikiem, cellulitem i przebarwieniami, a więc przydatnych do dużej gamy cer z poważnymi problemami. Co cenne, drugim kryterium selekcji receptur były oczekiwania konsumenta.

Habilitantka zajmowała się także kosmetykami dla niemowląt, dzieci i ich rodzin, serii Bambino. Zaprojektowała kilkanaście bezpiecznych receptur kosmetyków, wykonując badania stabilności, mikrobiologiczne, dermatologiczne, aplikacyjne, kliniczne i oceny bezpieczeństwa, jak też zgodności formuł z informacją na opakowaniu.

Trzeci obszar badań, to komunikacja marketingowa przedsiębiorstw oferujących produkty kosmetyczne. Kandydatka koncentrowała się głównie na oświadczeniach marketingowych jako źródle wiedzy o cechach jakościowych kosmetyków i dermokosmetyków. Przedmiotem Jej zainteresowania były opakowania kosmetyków, uznane za ważny nośnik komunikatu o jakości produktu. W swoich badaniach wykazała, iż opakowanie i związane z nim deklaracje marketingowe są istotnym instrumentem komunikacji marketingowej oraz są ściśle związane z jakością, wpływając także na wizerunek firmy. Zajmowała się również w tym obszarze produktami z pogranicza, wskazując na sprzeczne z prawem sugestie producentów o leczniczym wpływie kosmetyku, a także oczekiwaniach przez konsumenta wyjątkowych efektów pielęgnacyjnych. Problemy te, istotne w aspekcie przestrzegania prawa i niedozwolonych praktyk wobec konsumentów, Habilitantka opisała w rozdziale w monografii współautorskiej, innym rozdziale w swojej monografii oraz dwunastu publikacjach.

Czwarty i ostatni obszar badawczy dotyczył jakości dermokosmetyków w ocenie konsumentów i ekspertów. Habilitantka zidentyfikowała i oceniła istotność oceny jakości tych produktów, a także kosmetyków do cery z problemami, biorąc pod uwagę cechy produktów, oczekiwania i akceptację konsumentów oraz opinie ekspertów, opisując je w swojej monografii habilitacyjnej.

Na dorobek naukowy Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora składają się:

- Autorstwo jednej monografii i współautorstwo drugiej.
- Współautorstwo trzech artykułów w czasopiśmie indeksowanym w bazie JCR, o sumarycznym IF = 2,662; we wszystkich publikacjach jest pierwszym autorem.
- Autorstwo i współautorstwo 49 artykułów recenzowanych w czasopiśmie naukowych.
- Autorstwo i współautorstwo 12 rozdziałów w monografiach.
- 13 referatów na konferencjach naukowych.

- Recenzje 8 publikacji w materiałach konferencyjnych.

Sumaryczna liczba punktów po uzyskaniu stopnia doktora wynosi **520,91** wg obecnej punktacji MNiSW z uwzględnieniem Jej procentowego udziału w publikacjach wspólnych. Współczynnik Hirscha wynosi 3, liczba cytowań (bez autocytowań) wg Web of Science to 107. Impact Factor czasopism przed uzyskaniem stopnia doktora to 1,780, zaś po uzyskaniu stopnia doktora 2,66; łączny IF= 4,442. Uwzględniając krótki okres tworzenia dorobku świadczy to o wysokiej aktywności i efektywności naukowej Habilitantki i znaczącym wkładzie w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

Współpraca z podmiotami gospodarczymi

W latach 2004-2012 dr Malinowska pełniła funkcję konsultanta naukowego marki Soraya Cederroth Polska. Do Jej zadań należało m.in. zarządzanie szkoleniami z zakresu kosmologii dla pracowników aptek, drogerii i gabinetów kosmetycznych, brała także udział w pracach nad rozwojem nowych produktów kosmetycznych. Efektem tej działalności były 2 artykuły popularnonaukowe opublikowane w czasopismach branżowych.

W latach 2013-2017 pracowała jako starszy specjalista ds. jakości w firmie Nivea Polska, gdzie nadzorowała system zarządzania jakością.

Od 2017 roku jest menedżerem ds. badań i rozwoju marki Bambino w Nivea Polska. Do Jej zadań należy prowadzenie i nadzór nad poszczególnymi etapami projektowania nowych receptur kosmetyków oraz wdrożeniem ich na rynek. Jest odpowiedzialna za współpracę z laboratoriami i instytutami naukowymi w zakresie badań.

Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne

Habilitantka jako wykładowca Katedry Technologii i Analizy Instrumentalnej Instytutu Nauk o Jakości prowadzi następujące zajęcia na studiach I i II stopnia, stacjonarnych i niestacjonarnych, na kierunkach Towaroznawstwo oraz Zarządzanie i inżynieria produkcji w UE w Poznaniu: Zarządzanie technologią, Technologia i inżynieria procesów produkcyjnych, Technologia i inżynieria produkcji wyrobów chemii gospodarczej, Technologia i inżynieria produkcji wyrobów kosmetycznych, Projektowanie kosmetyków, Nowe trendy w kosmetyce.

Na anglojęzycznym kierunku Produkt & Process Management prowadzi na studiach I stopnia zajęcia Non-food products design.

Opracowała pomocnicze materiały dydaktyczne do ćwiczeń z przedmiotów: Projektowanie kosmetyków (2011 rok), Technologia i inżynieria produkcji wyrobów kosmetycznych (2010 rok) oraz Technologia i inżynieria produkcji wyrobów chemii gospodarczej (2010 rok).

Pełniła funkcję promotora pomocniczego pracy doktorskiej Justyny Kiewlicz pt. „Długołańcuchowe estry kwasów fenolowych jako wielofunkcyjne składniki kształtujące jakość wyrobów kosmetycznych”, obronionej w 2013 w UE w Poznaniu.

Jako działalność organizacyjną na Wydziale Habilitantka wskazuje:

- W latach 2016-2018 członkostwo w Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia na Wydziale Towaroznawstwa UEP.
- W latach 2011-2016 członek Wydziałowej Komisji ds. Krajowych Ram Kwalifikacji na Wydziale Towaroznawstwa UEP.
- Opiekun roku w latach 2013-2014.
- Sekretarz Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Towaroznawstwa UEP ds. naboru na studia stacjonarne I i II stopnia w roku 2011/2012, a w roku 2010/2011 członek tej Komisji.

Za osiągnięcia organizacyjne w roku akademickim 2011/2012 otrzymała nagrodę zespołową II stopnia Rektora UEP.

Od 2013 roku jest członkiem Polskiego Związku Przemysłu Kosmetycznego w grupie legislacyjnej claims oraz składnikowej.

Osiągnięcia popularyzujące naukę

Zaangażowanie dr Malinowskiej w działalność edukacyjną i popularyzatorską, w formie pokazów, zajęć laboratoryjnych, warsztatów czy konsultacji, ma na celu propagowanie odpowiedniego doboru i stosowania kosmetyków do różnych rodzajów skóry, zwłaszcza dzieci i młodzieży i jest adresowana do różnych grup ludności. Działania te świadczą o umiejętności wykorzystania wiedzy i doświadczenia naukowego w praktyce.

Wniosek końcowy

Uważam, że przedstawiona monografia naukowa stanowi istotne osiągnięcie naukowe w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, skupione na problemie naukowym, jakim jest jakość dermokosmetyków w ocenie konsumentów i ekspertów. Jest to praca nowatorska, na wysokim poziomie naukowym, bogato udokumentowana. Moje uwagi są nieliczne i nie umniejszają rangi osiągnięcia, którego zalety zostały wcześniej uwypuklone, spełniającego w mojej ocenie w pełni oczekiwania oraz wymagania ustawowe.

Wyrażam opinię, że dorobek naukowy po uzyskaniu przez Kandydatkę stopnia naukowego doktora jest istotny dla rozwoju wspomnianej dyscypliny. Liczba publikacji i łączna suma punktów ministerialnych po uzyskaniu stopnia doktora przekonują o ważnym wkładzie Habilitantki w niejednym obszarze wiedzy w zakresie nauki o zarządzaniu i jakości.

Na pozytywną ocenę zasługuje dorobek dydaktyczny Habilitantki, wiele prowadzonych w różnych formach przedmiotów, pełnienie roli promotora pomocniczego. Podobnie Jej osiągnięcia organizacyjne i popularyzujące wiedzę mogą być uznane za ważne. Habilitantka nie współpracowała z jednostkami naukowymi zagranicznymi, ale Jej udział w sukcesach działów badawczych firm, przede wszystkim Nivea, można uznać za spełnienie ważnego kryterium wymaganego od kandydatów na stopień doktora habilitowanego.

Biorąc pod uwagę wszystkie te elementy wyrażam opinię, że dr inż. Paulina Malinowska spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Gdynia, 07.05.2021

Ewa Babin-Zieliska